

ROMÂNIA
DE 100 DE ANI ÎMPREUNĂ

100
ROMÂNIA
100 DE ANI ÎMPREUNĂ

OAMENI, LOCURI, FAPTE...

CENTENARUL MARI UNIRI

CENTENARUL MARIU UNIRI, ESTE SĂRBĂTORIT DE TOȚI CEI CARE SIMT ROMĂNEȘTE:

- **Credința** românilor care au realizat Unirea, toată suflarea românească trebuie să trăiască într-un singur stat, ROMÂNIA.
- **Efortul** susținut al românilor, de-a lungul timpului, de a nu uita că sunt români.
- **Năzuința** românilor de a înfăptui Marea Unire, avută de-a lungul secolelor, indiferent de vicisitudinile istoriei.
- **Tenacitatea** liderilor și a elitelor românești care au întreprins toate cele necesare ca Unirea să devină realitate.
- **Eroismul** și jertfa celor fără de care visul românilor de veacuri, Marea Unire, nu ar fi fost posibil.
- **Nesupunerea** românilor în fața imperiilor vremelnice care i-au afectat interesele și neacceptarea unei sorți potrivnice.
- **Ambiția** românilor de a rămâne împreună după 100 de ani de la Marea Unire.
- **Rațiunea** românilor de a căuta în permanență cele mai bune împrejurări pentru concretizarea aspirațiilor legitime și valorificarea acestor ocazii.

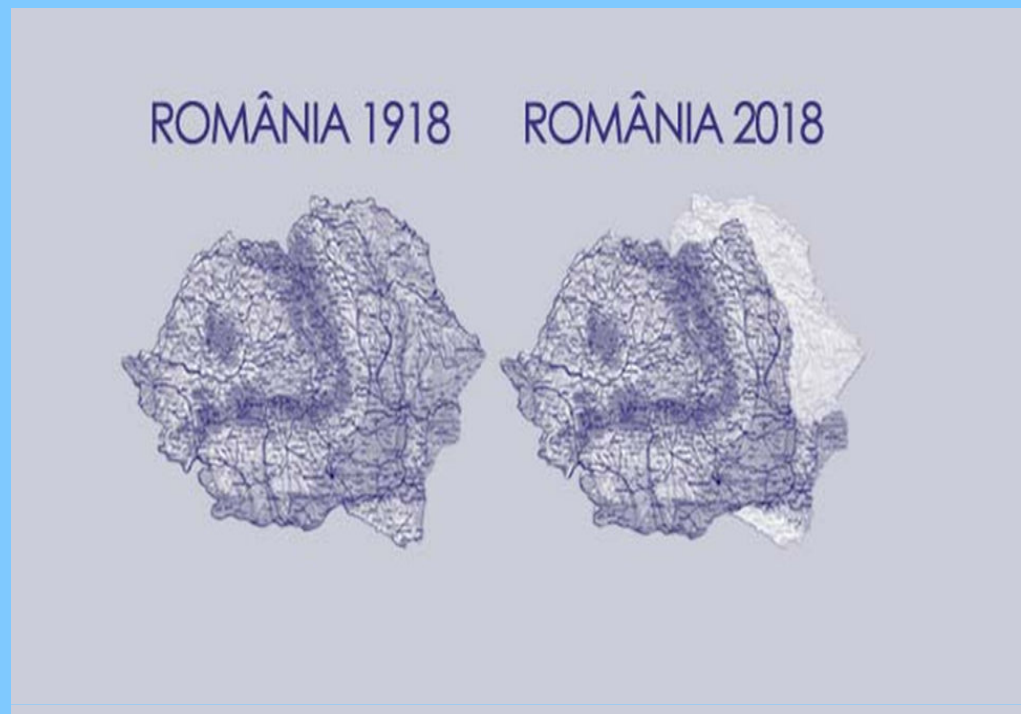

MAREA UNIRE DIN 1918

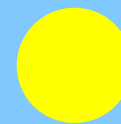
Evenimentul politic al anului 1918 este desăvârșirea statului național român, înfăptuit prin unirea tuturor provinciilor locuite de români, aflate sub o stăpânire străină, cu România.

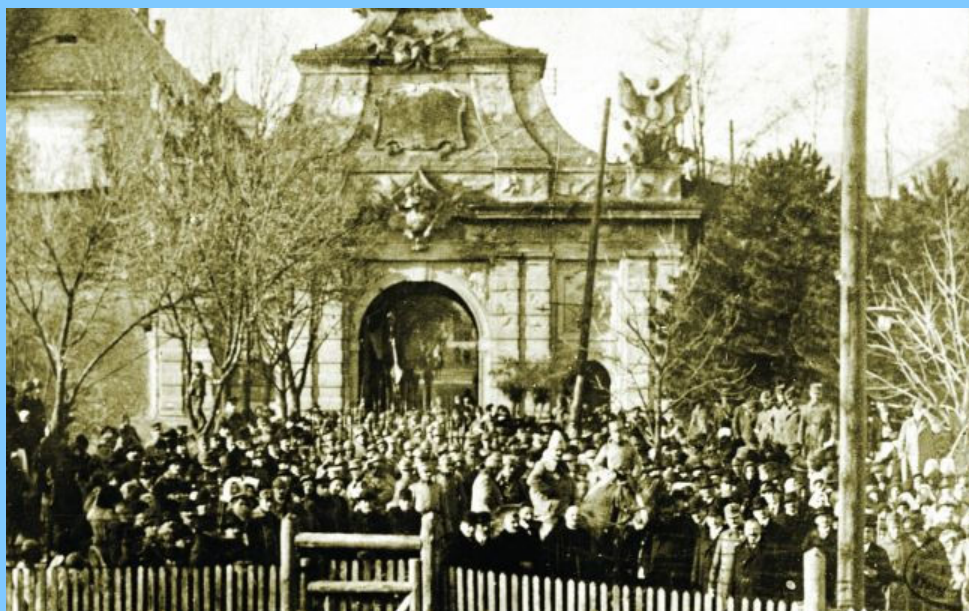
Astfel, la finalul Primului Război Mondial, România obținea mai mult decât eliberarea românilor din Austro-Ungaria, pe care și-o propusese la începutul conflagrației. Începutul anului 1918 se anunța dezastruos, România semna în mai Pacea de la Buftea-București, un tratat de pace care-i aducea mari prejudicii. Schimbările mari în plan european, din a doua jumătate a anului, și priceperea liderilor români de a simți momentul istoric fac ca dezastrul anunțat să fie transformat într-un șir de victorii, reunite sub numele de **Marea Unire de la 1918**: *în martie 1918 unirea Basarabiei cu România, în noiembrie unirea Bucovinei cu România, iar în decembrie unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România.*

O SCURTĂ PRIVIRE ARUNCATĂ ASUPRA HĂRȚII ROMÂNIEI ANULUI 2018 ȘI A CELEI DIN 1918 NE ARATĂ CĂ BUCURIA **CENTENARULUI MARI UNIRI** NU POATE FI DEPLINĂ. ROMÂNIA NU MAI ARATĂ CĂ ACUM 100 DE ANI, DUPĂ MAREA UNIRE. ÎN 28 IUNIE 1940, ÎN URMA PACTULUI RIBBENTROP-MOLOTOV, ROMÂNIA ESTE SFÂȘIATĂ, DIN NOU, ȘI PIERDE BASARABIA, BUCOVINA ȘI ȚINUTUL HERȚEI. UMBRA ACELEI ZILE, TRAGICE PENTRU ROMÂNIA, ESTE ÎNCĂ RESIMȚITĂ DE ÎNTREAGA SUFLARE ROMÂNEASCĂ.

COMEMORAREA CENTENARULUI ROMÂNIEI, PE LÂNGĂ O SĂRBĂTOARE PLINĂ DE BUCURIE, TREBUIE SĂ FIE ȘI UN MOTIV DE REFLECȚIE, DAR MAI ALES DE CONȘTIENȚIZARE CĂ E DE DATORIA NOASTRĂ SĂ REFACEM CEEA CE AU PUS ÎN OPERĂ ROMÂNII ÎN ZIUA DE GRAȚIE 1 DECEMBRIE, A ANULUI 1918.

MARAMUREȘUL ȘI MAREA UNIRE

Acest unic eveniment s-a cristalizat în timp, izvorât fiind din însăși ființa nației române la care au lucrat: cronicarii, figura carismatică a lui Mihai Viteazul, Ștefan (Köröși) Crișan - ardeleanul moldovenizat care la 1807 invoca, pentru prima dată, numele de „Dacia” pentru întreg spațiul valah, bănățeanul Moise Nicoară, care la 1815 ridică la rang de teorie istorică fertilă - ideea panromânismului, Avram Iancu, Nicolae Bălcescu.

S-a constituit delegația maramureșenilor care a pornit spre Cetatea Unirii. Drumul peste Gutâi este descris în paginile organului Sfatului Național Român, „Sfatul”, de către profesorul Ion Bilțiu-Dăncuș și capătă, adeseori, aspecte de epopee, fiind presărat cu evenimente impresionante. Sub pana lui Ion Bilțiu-Dăncuș, drumul spre Alba-Iulia devine un ritual de inițiere, iar actorii călători vorbesc și acționează în termeni de protocol, consacrand cu orice gest și orice acțiune parcă ceva pentru viitor.

Primul popas este făcut la crucea de pe Gutâi a urmat drumul în jos, tot pe jos, până în vale la casa pădurarului.

Al doilea popas glorios s-a petrecut chiar în centrul orașului minieresc Baia Sprie.

- Constatând totuși că lipsește delegația vișeuianilor, maramureșenii, „în zori de zi” au plecat la gara Baia-Mare unde s-au așezat cu toții într-un vagon pe care au scris „Marmația” și „Trăiască România!” Vagonul lor se afla între vagoanele „Țara Oașului” și „Sălajul”. „Pe toate ferestrele se văd fețe însuflețite, chipuri trecolorate” și însuși „conductorul”, devenit „al nostru” era „cu tricolorul pe chipiu”.
- Întregul traseu până la Alba-Iulia este unul absolut memorabil, o aventură de suflet, o aventură națională la care mulțimea din gări devenea tot mai entuziată, sporind în număr.
- Cazați în gimnaziul din cetate, a doua zi, duminică **1 Decembrie 1918**, delegația maramureșeană, îmbrăcată în vestitul costum național de iarnă, a fost așezată în fruntea delegațiilor care au defilat și, apoi, au depus credenționalele la hotelul principal. Ceremonialul consacării Unirii, respectiv al depunerii credenționalelor de către toate delegațiile s-a dovedit a fi cea mai impresionantă paradă națională din întreaga noastră istorie, cum bine s-a observat încă de atunci.

URMĂRILE MARIII UNIRII

În pofida tuturor vicisitudinilor inerente evenimentelor de importanță primordială în viața unui popor și în pofida modalităților de interpretare a acestor evenimente istorice, în problema succeselor obținute de românii basarabeni în știință, economie, artă, inclusiv în viața politică și socială, suntem în drept să afirmăm că aici au fost obținute rezultate cu adevărat considerabile.

Deși la 1916, când România a intrat în Primul Război Mondial alături de Antanta (din care făceau parte Franța, Marea Britanie și Rusia), Unirea Basarabiei cu România nu avea cum să fie prevăzută în politica factorilor de decizie de la București, totuși Basarabia a fost cea dintâi provincie care s-a eliberat de sub dominație străină și s-a unit, la 27 martie 1918, cu România. În urma Unirii din 1918, România a ajuns să fie un stat de mărime medie în Europa, ocupând locul 10 după suprafață și locul 8 ca număr de locuitori.

De altfel, este necesar să reținem că și la 1918, Chișinăul (114.896 de locuitori) era cel de-al doilea oraș ca mărime din România, după București (639.040 de locuitori). După Unirea din 1918, sarcina principală a conducerii politice a României era integrarea provinciilor istorice în cadrul statului național unitar. Totodată, se impunea asigurarea egalității în drepturi a tuturor cetățenilor Țării, indiferent de rasă, naționalitate, religie sau limbă.

Astfel, ca urmare a ratificării de către regele Ferdinand a actelor de unire, toți locuitorii provinciilor istorice respective au devenit cetățeni români, cu drepturi și obligații egale cu cei din Vechiul Regat. În procesul de integrare a noilor provincii, mai întâi, au fost introduși în componența guvernului României reprezentanți ai Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei. La 9 aprilie 1918, Ion Inculeț și Daniel Ciugureanu au fost numiți miniștri pentru Basarabia în guvernul prezidat de Alexandru Marghiloman.

ELEVII: CROITORU CRISTIAN ȘI SZEKELY ALEX
CLS. A VII-A
LIC. TEHN. "TRAIAN VUIA", TĂUȚII MĂGHERĂUȘ
PROF. NICOARĂ GABRIELA

